

Bliver Danmark en filial-nation?

Store dele af kapitalgrundlaget for dansk erhvervsliv hentes hos de private aktionærer. Set ud fra et nationalt dansk synspunkt må vi arbejde for, at den størst mulige andel af danske virksomheder ejes af aktionærer, hvis udgangspunkt er dansk. Vi skal ikke begrænse udlændinges adgang til at deltage i danske virksomheder, vi behøver inspirationen udefra, men uden en betydelig dansk ejerandel risikerer Danmark at udvikle sig til en »filial«-nation. En stærk dansk kreds af aktionærer vil sikre, at beslutninger i danske virksomheder ikke alene træffes ud fra »kolde« driftsøkonomiske hensyn, men også ud fra andre mere nationalt prægede hensyn, f.eks. når det afgøres, hvor en virksomheds hovedkontor, design- eller forskningsafdeling skal placeres.

Med de nye regler vil det, jf. omstående, være billigere for aktieselskaberne (især de store) at tegne ny aktiekapital hos udlændinge, de skal jo ikke betale 45 pct. i skat af fortjenesten.

Danmark har behov for en gruppe stærke og villige nationale aktionærer. Styrken opnås kun ved at tilbyde vore borgere »konkurrence-dygtige« vilkår for investering i aktier.

Skal danske aktionærer behandles lempeligere end lønmodtagere?

Ud fra en social vurdering vil det være vanskeligt at argumentere herfor.

Den af Mogens Lykketoft indførte og hidtil gældende lov om beskatning af fortjeneste på aktier var et fornuftigt kompromis. Begrundelsen for den gamle lov var, så vidt man kunne forstå på Mogens Lykketoft dengang, at der var behov for større vilje hos private investorer til at stille kapital til rådighed for erhvervslivet.

Alle har i de seneste år oplevet, at det er forbundet med stor risiko at investere i aktieselskaber, og mange har tabt store beløb (endda uden ret til at fradrage tabet i indkomsten). Mister de private aktionærer nu udsigten til en lempelig beskatning, hvis det lykkes at gøre en god investering, så vil den kilde til kapitalfremskaffelse sikkert tørre ud, og selskaberne må ty til fremmedkapital, der koster renter og forringer soliditeten.

En stor del af diskussionen om skattereformen føres ud fra fordelingspolitiske synspunkter, hvilket selvfølgelig spiller en stor rolle. Alt-så den sædvanlige kamp for en del af »kagen«.

Lad os skabe forudsætningerne for, at »kagen«, der skal fordeles, bliver størst mulig, og at virksomhederne vokser og skaber flest mulige arbejdspladser.

Forslaget til ændring i loven om beskatning af aktieavance forekommer at være en selektiv forfølgelse af de nationale økonomiske beslutningstagere/investorer i den private sektor, som skal omsætte optimismen til virkelighed. Det bliver »kagen« ikke større af.

Mit håb er, at jeg med dette brev kan motivere Dem til at sikre, at den danske »kage« bliver størst mulig. Bagefter kan vi så diskutere, hvordan den skal fordeles.

Spørgsmål 27:

Mener ministeren ikke, at reglen i lovforslagets § 4, stk. 2, vil være svær at administrere? Burde man ikke i stedet indføre en grænse på f.eks. 65.000 kr., forstået således, at avance under denne grænse indenfor en periode på f.eks. 4 år ikke beskattes, og burde en sådan grænse ikke omfatte alle aktionærer?

Svar:

Lovforslaget indeholder en bagatelgrænse, således at personers fortjenester og tab på beholdninger af børsnoterede aktier, som ikke indenfor de seneste tre år har oversteget 100.000 kr., er uden skattemæssige konsekvenser, når aktien afstås mindst tre år efter erhvervelsen.

Denne model sikrer, at småaktionærer, som i antal udgør langt den overvejende del af personaktionærene, overhovedet ikke skal foretage beregninger af gevinster og tab og ikke skal holde styr på anskaffelsessummer for deres aktier, når blot aktierne har været ejet i tre år.

Indførte man alternativt som foreslået i spørgsmålet en skattefri bundgrænse, som angår avancerens størrelse, ville alle småaktionærer skulle holde styr på dokumentation for deres anskaffelsessummer, uanset om de formenligt aldrig vil skulle beskattes. Dette skyldes, at det aldrig kan udelukkes, at der på et senere tidspunkt vil blive tale om en avance, som overstiger den skattefri bundgrænse.

Den foreslåede bagatelgrænse knyttet til aktiebeholdningens størrelse må således anses for en betydelig administrativ fordel for såvel hovedparten af personaktionærene som for